

naa til at faa den fuldstændig bort, ja, saa mener jeg rigtignok, at de nævnte Byer skulle ind under de samme Betingelser som Købstæderne, saa at det ikke falder Staten, men Kommunerne til gode.

Jeg er jo noget forsigtig i Dag, jeg ved ikke, hvor langt man tør gaa for vor højtærede Formand. Ellers vilde jeg gerne ind paa de forskellige Forhold, som vi ovre ved Odder maa lide under med Hensyn til kommunale Skatter. Odder er jo snart ved at blive historisk. Som de Herrer vide, har Hofjægermester Holstein-Rathlouw fra Rathlousdal forladt Odder og er rejst her til Kjøbenhavn eller dens Omegn. Hofjægermester Holstein-Rathlouw har ikke handlet anderledes, end enhver Mand ifølge den nuværende Lov har Ret til, men at det har været til uhyre Gene for Odder Sogn, kan man nok forstaa. Man har sat Hofjægermesteren i en Skat af 11,000 Kr. Hofjægermesteren skal — staar der i Dag i „Odder Dagblad“ ifølge et Rygte og et Rygte, som viser sig at være sandt, hvad jeg har faaet bekræftet af vedkommende selv — til det forrige Sogneraad have tilbudt en Del af Kommuneskatten, naar de kunde akkordere paa en pæn Maade, som man siger. Sogneraadet gik, og et andet kom i Stedet, og dette Sogneraad har ikke faaet noget Tilbud hverken privat eller offentlig. Men sikkert er det, at Stamhusbesidderen paa Rathlousdal har forladt Odder Kommune og er rejst her ind, og sikkert er det ogsaa, at Kommunen af den Grund har maattet lægge store Byrder paa Smaakaarsfolk. Man har i sidste Kvartal maattet udskrive en Sum af 80 pCt. Man skulde synes, at det, som her har fundet Sted, var temmelig uretfærdigt. Ja vel er det uretfærdigt, men den nuværende Lovgivning hjemler det, og man kan jo ikke sige andet, end at naar Stamhusbesidderen med Loven i Haanden siger: Hvad jeg har gjort her, er lovligt, maa man indrømme, at det er lovligt. Her kommer altsaa et Tilfælde, hvor man kan sige, „at det er lovligt, men det er sørgeligt“. Nu skulde man haabe, at disse Forslag, som her ligge paa Tingets Bord, virkelig vilde hjælpe til at forandre Forholdene. Ja, man skulde haabe det, for man har intet rigtigt Bevis for det endnu. Her staar jeg med den foreslaaede Regel for den kommunale Beskatning i Haanden, og i dens § 10 tales der om Skat til Erhvervs-kommunen. Jeg maa for øvrigt sige, at Mage til dansk Sprog som det, der findes i denne Paragraf, skal man lede længe efter, og jeg vil henstille til det ærede Udvalg, at

det sørger for at faa det forandret. Noget saa uklart tror jeg ikke let, man ellers skal finde i nogen Paragraf. Men det, som det væsentlig kommer til at dreje sig om her, er, at to Tredjedele af den Procent af Indtægtens Nettoudbytte i sidstforløbne Kalenderaar, som den personlige Skatteprocent har udgjort, altsaa af den Indtægt, som vedkommende har haft af sin Gaard eller ad anden Vej, skal tilfalde Erhvervs-kommunen. Nu er det jo en Kendsgerning, at adskillige af de større Godser, Stamhuse, Grevskaber eller hvad det nu er, ikke give noget Nettoudbytte. Der er flere af de Herrer Godsejere, der sige, at de have Tab i Stedet for Gevinst. Saa gad jeg nok vide, hvor meget det bliver, selv om Kommunen faar to Tredjedele af Procenten. Her er der noget, som jeg gerne vilde tillade mig at spørge den højtærede Minister om. Hvor høre f. Eks. Fideikommisskapitalerne hen, følge de med Manden? Naar f. Eks. som i dette Tilfælde Stamhusbesidderen rejser fra Rathlousdal til Kjøbenhavn, følger Indtægten af Fideikommisskapitalen saa med, eller hører den til Stamhuset? Det er noget, der kommer til at spille en meget betydelig Rolle. Rathlousdal har i Bankaktier 14,000 Kr., den har en Fideikommisskapital paa ca. 725,700 Kr., og hermed er forenet det Brounsvardenske Fideikommiss paa 48,512 Kr. Det er et Spørgsmaal, der er af temmelig stor Betydning for Odder Kommune, om det skal komme den til gode eller Kjøbenhavns Kommune, hvor Besidderen opholder sig. Vi vide jo nok, hvem det vilde komme til gode, dersom vedkommende blev paa Rathlousdal. Saa vilde det selvfølgelig komme især Odder til gode, men naar han flytter her ind, kommer Spørgsmaalet frem. Der staar i Lovforslaget: „Len, Stamhuse og Fideikommiss anses i Henseende til Virkningerne af denne Lov som Besiddernes Ejendom.“ Det, jeg altsaa gerne vilde vide, er, om det, naar Besidderen flytter, gaar til Kjøbenhavn eller bliver tilbage i Odder. Det spiller, som sagt, en stor Rolle baade for denne Kommune og for Omegnen. Vedkommende har nemlig desuden aarlig 3,359½ Td. Byg Arvefæsteafgifter af bortsolgt Gods. Del skulde man vel i alt Fald haabe blev tilbage i de forskellige Kommuner. Det er altsaa et Spørgsmaal, som jeg haaber, at ikke alene jeg, men hele Tinget maa faa Svar paa, thi det har Betydning ikke alene i dette ene Tilfælde, men ogsaa flere andre Steder i Landet.

Jeg skal ikke fordybe mig videre i